Pearson

Fundacja Rektorów Polskich

Propozycje zmian przepisów

DOTYCZĄCYCH KSZTAŁCENIA NA 5. POZIOMIE POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI

Pearson

FUNDACJA REKTORÓW POLSKICH

Propozycje zmian przepisów

DOTYCZĄCYCH KSZTAŁCENIA NA 5. POZIOMIE POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI

Warszawa 2020

Raport powstał w wyniku prac powołanego 3 czerwca 2020 r.
Zespołu Specjalistów FRP-PEARSON

AUTORZY RAPORTU:
dr Marcin Dokowicz
mgr Katarzyna Trawińska-Konador

KONSULTACJE MERYTORYCZNE:
prof. Ewa Chmielecka
dr Tomasz Jędrzejewski
mgr Jacek Popko
prof. Jerzy Woźnicki

OPRACOWANIE REDAKCYJNE:
mgr Natalia Kraśniewska

OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD:
workshop2.pl

© Copyright by Fundacja Rektorów Polskich, Warszawa 2020

Fundacja Rektorów Polskich
Instytut Społeczeństwa Wiedzy
ul. Górnośląska 14
00-432 Warszawa

www: frp.org.pl
email: frpfund@pw.edu.pl
tel.: +22 621 09 72
faks: +22 621 09 73

Raport w całości ani we fragmentach nie może być powielany, ani rozpowszechniany za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych, bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Fundacja Rektorów Polskich (FRP), działając w partnerstwie strategicznym z firmą Pearson Central Europe (Pearson) prowadzi od 2013 roku, w ramach kolejnych etapów rocznych, projekt poświęcony kształceniu na 5. poziomie PRK realizowanym w zainteresowanych i uprawnionych do tego uczelniach, które zostały zaproszone do udziału w naszym przedsięwzięciu. W poprzednich etapach zaproponowaliśmy usytuowanie tej działalności w systemie edukacji na poziomie wyższym oraz założenia i kierunki niezbędnych regulacji, co znalazło swoje publiczne przedstawienie w Raporcie nr 3. opracowanym przez Zespół Redakcyjny Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego przesłanym przez KRASP Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego do wykorzystania w pracach nad projektem Ustawy 2.0. Z uznaniem odniosła się do naszych prac Minister Edukacji Narodowej.

Zespół MNiSW opracowujący projekt tej Ustawy zaproponował odmienny sposób uregulowania tych kwestii. Zdaniem realizatorów naszego Projektu obecne przepisy ustawowe nie odpowiadają potrzebom i są hamulcem rozwoju kształcenia na 5. poziomie. Mając to na uwadze oraz oczekując na zapowiadaną przez MNiSW nowelizację Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, w ramach kolejnego etapu naszych prac w 2020 r., postanowiliśmy wspólnie, FRP i Pearson, podjąć prace nad nowym brzmieniem regulacji dotyczących 5. poziomu, które zostaną zaproponowane przez FRP właściwym organom KRASP do rozważenia, a w ślad za tym zostaną przedstawione MNiSW jako nasze wspólne propozycje nowelizujące aktualne przepisy w tym zakresie.

Propozycje FRP-Pearson dotyczące pożądanego brzmienia zmienianych regulacji opracowane zostały przez Zespół powołany w ramach naszego Projektu, działający w składzie: Jerzy Woźnicki – przewodniczący, Ewa Chmielecka, Marcin Dokowicz, Tomasz Jędrzejewski, Katarzyna Trawińska-Konador, Jacek Popko, Natalia Kraśniewska – Sekretarz.

1. Wstęp

(mgr Katarzyna Trawińska-Konador)

Kwalifikacje odpowiadające 5. poziomowi Europejskiej Ramy Kwalifikacji, określanemu jako pomost pomiędzy oświatą, kształceniem i szkoleniami zawodowymi a szkolnictwem wyższym, odgrywają ważną rolę w zapewnianiu dostępu do rynku pracy, pozwalają na skuteczne zatrudnienie, wspomagają rozwój zawodowy posiadaczy takich kwalifikacji, jak również umożliwiają kontynuację kształcenia na poziomach wyższych. Z tego względu kwalifikacje pełne przypisane do 5. poziomu są atrakcyjne zarówno dla osób kształcących się jak i pracodawców. Konstatacja ta wynika z badań prowadzonych w UE w ciągu ostatniej dekady przez międzynarodowe organizacje takie jak Cedefop czy Eurashe w krajach UE, w których kwalifikacje piątego poziomu funkcjonują z powodzeniem w systemie szkolnictwa wyższego.

Studia na poziomie 5. nazywane studiami krótkiego cyklu mogą być uważane za brakujące ogniwo między kształceniem na poziomie średnim i wyższym.

Względy zarówno natury ekonomicznej jak i społecznej przemawiają za rozważeniem potrzeby wprowadzenia do systemu studiów kwalifikacji pośredniej pomiędzy kwalifikacją poziomu 4. i poziomu 6. Wprowadzenie w 2005 r. Ram Kwalifikacji dla Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (EOSW/EHEA), wzmocniło i ugruntowało status tego typu studiów. Umożliwiają one studentom pokonywać kolejne stopnie w ramach kształcenia wyższego. Studia krótkiego cyklu oferowane są w około połowie krajów należących do EOSW. Z kolei w połowie z nich efekty uczenia się uzyskane i potwierdzone w trakcie tych studiów można w pełni zaliczyć na poczet studiów pierwszego stopnia na tym samym kierunku. W pozostałych krajach uznawanie tych osiągnięć jako części studiów pierwszego stopnia nie jest uregulowane. Dążenie do uregulowania możliwości zaliczania efektów uczenia się uzyskanych i potwierdzonych w ramach studiów ma poziomie 5. na poczet studiów pierwszego stopnia, wynika m.in. z celów realizowanej polityki na rzecz uczenia się przez całe życie i zapewnienia drożności przejścia na kolejne etapy studiów. **Programy kształcenia w ramach krótkiego cyklu często są tworzone z myślą o dostarczeniu ich uczestnikom specjalistycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Zazwyczaj programy takie zorientowane są na kształtowanie umiejętności praktycznych i zawodowych oraz ich celem jest przygotowanie studentów do wejścia na rynek pracy.** Oferowane są także takie programy o charakterze bardziej akademickim, które mogą stanowić ścieżkę prowadzącą do studiów pierwszego stopnia[1].

1 European Commission/EACEA/Eurydice, 2018. *The European Higher Education Area in 2018: Bologna Process Implementation Report*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

Duża liczba programów oferowanych w ramach krótkiego cyklu w krajach UE dotyczy takich dziedzin jak zarządzanie, administracja, budownictwo, hotelarstwo i turystyka, inżynieria i mechanika. Jednak wciąż tworzone i rozwijane są nowe programy w obszarach takich jak logistyka, ekologia, leśnictwo, przedsiębiorczość, hydroponika, mechanika samolotowa, itp.[2] Wskazuje to na dynamiczny rozwój tej ścieżki kształcenia i jej zdolność do szybkiego reagowania na zmieniające się potrzeby rynku pracy. W polskim szkolnictwie wyższym dziedziny innowacyjne, rozwijające się, znajdują swoje miejsce zarówno w państwowych wyższych szkołach zawodowych jak i w uczelniach akademickich. Podkreślić należy, iż charakter specjalistyczny kwalifikacji pełnych 5. poziomu nadawanych w systemie szkolnictwa wyższego różni się od kwalifikacji pełnych tego samego poziomu nadawanych w ramach systemu kształcenia zawodowego. Programy nauczania w systemie kształcenia zawodowego tworzone są w oparciu o podstawy programowe kształcenia w zawodach. System kształcenia zawodowego, a w tym także system kształcenia ustawicznego (m.in. kwalifikacyjne kursy zawodowe), opiera się na klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Zarówno w systemie szkolnictwa wyższego jak i w systemie kształcenia zawodowego kwalifikacje 5. poziomu muszą zawierać ten sam niezbędny zestaw efektów uczenia się pozwalający umieścić daną kwalifikację na 5. poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK). Nie oznacza to jednak, że kwalifikacje te nie różnią zakresem innych efektów uczenia się, typowych dla danego sektora kształcenia. Programy studiów dla kwalifikacji 5. poziomu nadawanych w systemie szkolnictwa wyższego powinny zawierać szereg efektów uczenia się związanych z pogłębianiem wiedzy na poziomie wyższym. W przypadku niektórych programów część efektów uczenia się powinna spełniać wymagania dla 6. poziomu.

Szczególnie mocno należy podkreślić fakt, że rozwój i wdrożenie studiów krótkiego cyklu przyczynia się w znaczącym stopniu do realizacji założeń polityki na rzecz uczenia się przez całe życie.

Na podstawie przeprowadzonych badań w UE można stwierdzić, że dużą część studentów kształcących się na studiach krótkiego cyklu stanowią osoby podejmujące na nowo naukę na dalszych etapach życia. Znacząca ich liczba łączy pracę zawodową z nauką. W większości krajów wymagania wstępne dla studiów krótkiego cyklu są zbliżone do wymagań dla studiów pierwszego i drugiego stopnia (egzamin dojrzałości). W Polsce studia krótkiego cyklu mogą przyczynić się do poprawy zatrudnialności wśród osób posiadających wykształcenie średnie ogólnokształcące, które stanowi dobrą podbudowę do uzyskania sprofilowanych kwalifikacji pełnych na poziomie 5. Oferta krótkich studiów, która zakłada specjalistyczne wykształcenie pozwalające absolwentom sprawnie odnaleźć się na rynku pracy, stanowić może szansę na poprawę wskaźników zatrudnienia i obniżenie relatywnie wysokiego poziomu bezrobocia w tej grupie osób.

2 Cedefop, 2014. *Qualifications at level 5: benefits for career and higher education.* Main findings from the Cedefop study "Qualifications at level 5 of the EQF".

Współczesna Europa z całą pewnością potrzebuje większej liczby dobrze wykształconych obywateli a studia krótkiego cyklu odgrywają tu znaczącą rolę. Wprowadzenie studiów krótkiego cyklu stanowi wyjątkową okazję do przyciągnięcia większej liczby studentów i ułatwienia dostępu do kształcenia na poziomie wyższym przedstawicielom wszystkich grup społecznych. Studia krótkiego cyklu stanowią ofertę wypełniającą konstytucyjną zasadę równego dostępu do nauki. Krótki czas trwania, możliwość ułatwionego przejścia na kolejny stopień studiów a także szansa na zdobycie wykształcenia cenionego przez pracodawców stanowi o zasadności ulokowania krótkiego cyklu w systemie studiów.

Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 poz. 85 z późń. zm.), zwanej dalej p.s.w.n., wprowadziła kształcenie na poziomie 5 Polskiej Ramy Kwalifikacji do systemu szkolnictwa wyższego i nauki, jednakże przyjęte rozwiązania są dalekie od oczekiwań środowiska akademickiego i rozwiązań funkcjonujących w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego. Nie pozwalają na wydobycie potencjału drzemiącego w kształceniu krótkiego cyklu, które dotąd uznane zostało za formę kształcenia nienależącą do systemu studiów. Obecne rozwiązania prawne traktować należy jako przejściowe. Pozwalają one na stopniowe przygotowanie się środowiska akademickiego do wprowadzenia kształcenia na 5 poziomie PRK. Kolejnym etapem powinno być włączenie kształcenia na poziomie 5 PRK do systemu studiów.

Niniejsze opracowanie przedstawia propozycje zmian legislacyjnych mających na celu stworzenie lepszych warunków prawnych do prowadzenia kształcenia na poziomie 5 Polskiej Ramy Kwalifikacji w uczelniach.

2. Uzasadnienie proponowanych zmian

(dr Marcin Dokowicz)

Głównym założeniem proponowanych zmian w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zwanej dalej p.s.w.n., jest włączenie kształcenia na poziomie 5 Polskiej Ramy Kwalifikacji (kształcenia specjalistycznego) do systemu studiów, jako ich nowego poziomu. Ma to szczególne znaczenie zważywszy na fakt, że kształcenie to odpowiada kwalifikacji pełnej, a nie cząstkowej. Analogicznie kwalifikacją pełną kończy się kształcenie na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich. Umiejscowienie w ustawie p.s.w.n. kształcenia na poziomie 5 PRK wraz z formami kształcenia odpowiadającymi kwalifikacji cząstkowej zatem deprecjonuje znaczenie tej formy kształcenia i nie umożliwia wydobycia jej pełnego potencjału.

Zaproponowane przez ustawodawcę rozwiązanie stanowi pierwszy krok w kierunku włączenia kształcenia odpowiadającego poziomowi 5 PRK do systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Krok ten jednak nie spełnia oczekiwań w zakresie poziomu 5 PRK, co rodzi potrzebę korekty rozwiązań ustawowych.

Obecne regulacje w zakresie kształcenia specjalistycznego sprawiają, że ta forma kształcenia nie stanowi atrakcyjnej ani wiarygodnej oferty edukacyjnej. Nie pozwala również na realizację celów tego kształcenia, jakimi są m.in. ułatwienie dostępu do nauki, przygotowanie uczestników tej formy kształcenia do zatrudnienia oraz do kontynuacji przez nich nauki na studiach[3]. Wynika to w szczególności z następujących kwestii:

1. Kształcenie specjalistyczne co do zasady prowadzone jest odpłatnie przez uczelnie. Ogranicza to możliwości osób o niższym statusie materialnym, w szczególności z mniejszych miejscowości, skorzystania z tej formy kształcenia. Uczestnik kształcenia specjalistycznego nie posiada uprawnień analogicznych do uprawnień studenta (m.in. ulgi na przejazdy transportem zbiorowym, systemu wsparcia materialnego w postaci stypendiów oraz kredytów, zwolnienia ze składek ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego umów cywilno-prawnych), co również wiąże się z ograniczeniem dostępu do tej usługi edukacyjnej przez osoby o niższym statusie materialnym. Powyższe kwestie rodzą poważną wątpliwość zgodności obecnych przepisów z konstytucyjną zasadą równego dostępu o nauki. Warto odnotować, że kształcenie na poziomie 5 PRK kończy się kwalifikacją pełną i przygotowuje do wejścia na rynek pracy. Okres kształcenia na poziomie 5 PRK jest krótszy niż na studiach pierwszego stopnia, co bezpośrednio przekłada się na zmniejszenie kosztów koniecznych do poniesienia przez osobę pobierającą naukę w szkole wyższej (m.in. koszty zakwaterowania i wyżywienia w ośrodku akademickim oraz dojazdu).

3 Zob. Paris Communiqué – appendix III – Overarching Framework of Qualifications of the European Higher Education Area (revised 2018)

Wprowadzenie kształcenia na poziomie 5 PRK do systemu studiów mogłoby stanowić interesującą alternatywę dla osób, które z przyczyn materialnych nie zdecydowałyby się na podjęcie studiów pierwszego stopnia, po uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego. Osoby takie po ukończeniu kształcenia na poziomie 5 PRK mogłyby podjąć decyzję o dalszym kontynuowaniu nauki.

2. Przepisy p.s.w.n. nie regulują kwestii związanych z przyznawaniem i odbieraniem uprawnień do prowadzenia kształcenia specjalistycznego, a także ewaluacji jakości kształcenia. Brak mechanizmów zapewnienia jakości kształcenia rodzi poważne wątpliwości w zakresie wiarygodności i jakości uzyskiwanych w ten sposób kwalifikacji. Bezpośrednio przekłada się to na brak zaufania do uzyskanego w taki sposób wykształcenia. Dyskredytuje to tę formę kształcenia. Z jednej strony, osoby posiadające kwalifikacje o wątpliwej jakości mogą mieć problemy z wejściem na rynek pracy. Z drugiej natomiast, mogą mieć problemy z kontynuacją nauki na wyższych poziomach kwalifikacji, zarówno w kraju jak i za granicą. Należy sądzić, że uczelnie niechętnie będą przyjmować absolwentów z kwalifikacjami o wątpliwej jakości, co wydaje się słuszne, ponieważ istnieje uzasadniona obawa, że przyjmowanie na studia takich osób może negatywnie wpłynąć na jakość oferowanego kształcenia oraz prestiż danych studiów.
3. Kształcenie specjalistyczne kończy się uzyskaniem świadectwa, a nie dyplomu potwierdzającego wykształcenie na wyższym poziomie niż wykształcenie średnie lub średnie branżowe. Dodatkowo obecny tytuł dyplomowanego specjalisty i dyplomowanego specjalisty technologa nie stanowi tytułu zawodowego. Deprecjonuje to kształcenie na poziomie 5 PRK, które kończy się uzyskaniem kwalifikacji pełnej nadanej w systemie szkolnictwa wyższego. Dodatkowo rozwiązanie to jest niespójne z nazwą tytułu nadawanego absolwentom tego kształcenia i może być mylące dla potencjalnych odbiorców tej formy kształcenia. Tytuły dyplomowanego specjalisty i dyplomowanego specjalisty technologa nie są, jak nazwa wskazuje, potwierdzane dyplomem, co budzi wątpliwość w zakresie słuszności zastosowanego w tych tytułach przymiotnika. Czynniki te mogą dodatkowo zniechęcać do podejmowania tej formy kształcenia.

Włączenie kształcenia na poziomie 5 PRK do systemu studiów rozwiązuje te problemy. Pozwoli na ujawnienie potencjału tej formy kształcenia, a także zapewni wiarygodność i jakość kwalifikacji nadawanych po zakończeniu cyklu kształcenia.

Poza powyższym przedstawiona w opracowaniu propozycja zmian przepisów w zakresie kształcenia na poziomie 5 PRK przewiduje:

1. **Zmianę terminu „kształcenie specjalistyczne" na „studia krótkiego cyklu".**

   Zmiana ta ma na celu jednoznaczną identyfikację tej oferty edukacyjnej ze studiami. Stanowi również konsekwencję włączenia kształcenia na poziomie 5 PRK do systemu studiów. Zdaniem autorów nazwa „studia krótkiego cyklu" jest najbardziej trafna nazwą, ponieważ nawiązuje do

terminologii stosowanej w dokumentach międzynarodowych. W związku z tym, taka nazwa została przyjęta w niniejszym opracowaniu. Autorzy dopuszczają jednak, możliwość zastosowania innej nazwy dla studiów na poziomie 5 PRK, z zastrzeżeniem, że w nazwie powinno występować słowo „studia".

2. **Umożliwienie uczelniom akademickim prowadzenie kształcenia na poziomie 5 PRK.**

   Uczelnie akademickie również dysponują potencjałem oraz zasobami umożliwiającymi realizację kształcenia na poziomie 5 PRK. Warto odnotować, że umożliwienie uczelniom akademickim prowadzenia tego kształcenia może korzystnie przyczynić się do budowania prestiżu i wiarygodności tej formy kształcenia wśród potencjalnych odbiorców, na czym skorzystają również uczelnie zawodowe. Dodatkowo może zwiększyć zaufanie do kwalifikacji na 5. poziomie PRK wśród pracodawców.

3. **Umożliwienie uwzględniania w procesie przyjmowania na studia w ramach potwierdzania efektów uczenia się również efektów uzyskanych w systemie studiów.**

   W obecnym stanie prawnym potwierdzanie efektów uczenia się dotyczy jedynie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Należy jednak zauważyć, że kandydaci na studia mogą posiadać efekty uczenia się zarówno nabyte poza systemem studiów jak i w systemie studiów (np. w ramach realizacji studiów na innym kierunku). Te efekty uczenia się również powinny zostać uwzględnione w procesie potwierdzania efektów uczenia się. Zmiana ta ma szczególne znaczenie w przypadku włączenia kształcenia na poziomie 5 PRK do systemu studiów, ponieważ umożliwia wykorzystanie procedur potwierdzania efektów uczenia się do przyjmowania absolwentów studiów krótkiego cyklu na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie. W innym przypadku należałoby wypracować odrębny mechanizm przyjmowania na studia pierwszego stopnia i jednolite studia magisterskie absolwentów studiów krótkiego cyklu, co niepotrzebnie przyczyniłoby się do zwiększenia poziomu biurokracji w systemie szkolnictwa wyższego i nauki.

4. **Umożliwienie uczelniom niespełniającym warunku, o którym mowa w art. 71 ust. 1 p.s.w.n., przyjmowania na studia w drodze potwierdzania efektów uczenia się absolwentów studiów krótkiego cyklu.**

   Jednym z kluczowych założeń kształcenia krótkiego cyklu jest umożliwienie absolwentom tego kształcenia kontynuacji kształcenia na studiach pierwszego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich, które mogły by być skrócone w związku z posiadaniem kwalifikacji na poziomie 5 PRK. Ustawa, co prawda, przewiduje możliwość przyjęcia takich osób w drodze potwierdzania efektów uczenia się, jednak w praktyce może okazać się to trudne w realizacji, ponieważ uprawnienie do potwierdzania efektów uczenia się posiadają przede wszystkim uczelnie posiadające kategorię A+, A albo B+ w zakresie dyscypliny, do której przyporządkowany jest kierunek studiów. Istnieje zatem prawdopodobieństwo, że uczelnie akademickie mogą nie być chętne do skracania studiów absolwentom kształcenia specjalistycznego realizowanego w uczelni zawodowej, tym

bardziej w przypadku braku akredytacji tego kształcenia. Uczelnia zawodowa natomiast może dokonywać przyjęć na studia w drodze potwierdzania efektów uczenia się jedynie w przypadku studiów posiadających pozytywną ocenę jakości kształcenia, przyznaną przez Polską Komisję Akredytacyjną. Taka konstrukcja prawna może utrudnić kontynuację nauki w tym samym podmiocie, co może działać zniechęcająco dla potencjalnych kandydatów. Proponowana zmiana zakłada, że wymóg określony w art. 71 ust. 1 musi być spełniony jedynie w przypadku potwierdzania efektów uczenia się uzyskiwanych poza systemem studiów, natomiast nie jest konieczny w przypadku potwierdzania efektów uczenia się uzyskiwanych w systemie studiów, jak miałoby to miejsce w przypadku proponowanych studiów krótkiego cyklu. W takiej sytuacji potwierdzanie efektów uczenia się (zweryfikowanych wcześniej przez podmiot należący do systemu szkolnictwa wyższego i nauki) powinno odbywać się wyłącznie w oparciu o przedstawione dokumenty (np. dyplom ukończenia studiów krótkiego cyklu) potwierdzające uzyskanie efektów uczenia się. Do potwierdzania efektów uczenia się uzyskiwanych poza systemem studiów powinny nadal być dopuszczone jedynie podmioty spełniające wymogi określone w art. 71 ust. 1 p.s.w.n.

5. **Uregulowanie kwestii osób uprawnionych do przyjęcia na studia krótkiego cyklu.**

   Obecne przepisy nie regulują kwestii osób uprawnionych do przyjęcia na kształcenie specjalistyczne, co należy uznać za błąd legislacyjny. Kwestia ta wymaga uregulowania analogicznie jak ma to miejsce w przypadku pozostałych form kształcenia. Proponuje się, aby uprawnione do podjęcia studiów krótkiego cyklu były osoby posiadające uprawnienie do podjęcia studiów pierwszego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich albo osoby posiadające uprawnienie do przystąpienia do egzaminu maturalnego, czyli posiadające wykształcenie średnie albo średnie branżowe. Rozwiązanie takie umożliwi osobom, które z różnych przyczyn nie zdały egzaminu maturalnego, kontynuowanie nauki w uczelni. Wymogiem ukończenia studiów krótkiego cyklu powinno być jednak uzyskanie w trakcie kształcenia świadectwa dojrzałości.

6. **Zmianę świadectwa ukończenia studiów krótkiego cyklu na dyplom potwierdzający wykształcenie wyższe zawodowe albo wyższe specjalistyczne oraz uznanie dyplomowanego specjalisty i dyplomowanego specjalisty technologa za tytuły zawodowe.**

   Zmiana ta ma na celu podniesienie rangi tego wykształcenia oraz zwiększenie atrakcyjności studiów krótkiego cyklu. Proponuje się, aby dyplom ukończenia studiów krótkiego cyklu potwierdzał posiadanie wykształcenia wyższego zawodowego albo wyższego specjalistycznego. Wykształcenie to zastrzeżone byłoby wyłączenie dla absolwentów tej formy kształcenia. Należy uznać, że ukończenie edukacji na poziomie szkolnictwa wyższego powinno wiązać się z uzyskaniem wyższego wykształcenia, jednakże w obawie o deprecjację studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich poziom wykształcenia uzyskiwany po ukończeniu studiów krótkiego cyklu nie powinien być równoznaczny z uzyskaniem pełnego

wykształcenia wyższego. W związku z tym proponuje się wprowadzenie do porządku prawnego nowego poziomu wykształcenia, jakim miało by być wykształcenie wyższe albo alternatywnie wykształcenie wyższe specjalistyczne.

W zakresie tytułów nadawanych absolwentów studiów krótkiego cyklu, autorzy przyjęli terminologię zastosowaną w obecnych przepisach, z tym, że jasno wskazano, że tytuł dyplomowanego specjalisty i dyplomowanego specjalisty technologa powinny stanowić tytuł zawodowy, w rozumieniu ustawy p.s.w.n., analogicznie jak m.in. magister, magister inżynier i licencjat. Autorzy dopuszczają również możliwość zastosowania innych nazw tytułów zawodowych nadawanych po ukończeniu kształcenia na poziomie 5 PKR w szkolnictwie wyższym.

7. **Przyznanie uczestnikom studiów krótkiego cyklu pełnych uprawnień studenckich.**

   W związku z propozycją włączenia studiów krótkiego do systemu studiów, konieczne będzie doprecyzowanie przepisów dotyczących uprawnień przysługujących uczestnikom tych studiów, tak aby mieli oni taki sam dostęp do świadczeń oferowanych pozostałym studentom.

3. Projekt zmian

(dr Marcin Dokowicz)

Projekt

U S T A W A

z dnia . . . . . .

o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw[1]

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 uchyla się ust. 2;

2) w art. 14

   a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

      „3. Uczelnia akademicka może prowadzić kształcenie doktorantów lub studia krótkiego cyklu.”,

   b) uchyla się ust. 4;

3) w ust. 15 ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

   „3) studia krótkiego cyklu.”;

4) w art. 28 ust. 1 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

   „10) ustalanie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia;
   11) ustalanie programów studiów i studiów podyplomowych;”;

5) w art. 45 ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

   „3) uczelnia nie prowadzi przyjęć na studia, studia podyplomowe i inne formy kształcenia, a także do szkół doktorskich;”;

6) w art. 64 ust. 1 pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

   „4) studiów krótkiego cyklu.”;

7) w art. 65 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

   „1a. Studia stacjonarne krótkiego cyklu trwają co najmniej 3 semestry.”

1 Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji i ustawę z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

8) w art. 67 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) efekty uczenia się, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w tej ustawie oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 albo ust. 3 tej ustawy;";

9) w art. 69:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na studia drugiego stopnia może być przyjęta osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich.",

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Na studia krótkiego cyklu może być przyjęta osoba, która spełnia wymogi określone w ust. 2 albo posiada wykształcenie średnie branżowe lub wykształcenie średnie, o których mowa w art. 20 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.).",

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przypisanie studenta do określonego kierunku studiów pierwszego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich może nastąpić nie później niż od drugiego roku tych studiów.";

10) w art. 71 po ust. 1 dodaje się ustęp 1a w brzmieniu:

„1a. Uczelnia niespełniająca warunków określonych w ust. 1 może potwierdzić efekty uczenia się, wyłącznie uzyskane w systemie studiów, osoby ubiegającej się o przyjęcie na studia na określonym kierunku, poziomie i profilu.";

11) w art. 76:

a) ust. 1 pkt 1 lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) 90 punktów ECTS – w przypadku studiów krótkiego cyklu;",

b) ust. 1 pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) posiadanie świadectwa dojrzałości – w przypadku studiów krótkiego cyklu, w stosunku do osób nieposiadających dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 2, w chwili przyjęcia na te studia.";

12) w art. 77:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. Absolwent studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich otrzymuje dyplom ukończenia studiów na określonym kierunku i profilu potwierdzający wykształcenie wyższe oraz tytuł zawodowy:

1) licencjata, inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie – w przypadku studiów pierwszego stopnia;

2) magistra, magistra inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie – w przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich.";

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Absolwent studiów krótkiego cyklu otrzymuje dyplom ukończenia studiów na określonym kierunku i profilu potwierdzający wykształcenie wyższe zawodowe oraz tytuł zawodowy dyplomowanego specjalisty albo dyplomowanego specjalisty technologa.".

[*b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:*

„1a. Absolwent studiów krótkiego cyklu otrzymuje dyplom ukończenia studiów na określonym kierunku i profilu potwierdzający wykształcenie wyższe specjalistyczne oraz tytuł zawodowy dyplomowanego specjalisty albo dyplomowanego specjalisty technologa.".]

13) w art. 93 ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przysługują na studiach krótkiego cyklu, studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich, jednak nie dłużej niż przez okres 6 lat;",

b) pkt 2 lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt c w brzmieniu:

„c) dyplomowanego specjalisty albo dyplomowanego specjalisty technologa, jeżeli ponownie podejmuje studia krótkiego cyklu.";

14) w art. 99 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli w okresie 2 lat od ukończenia studiów krótkiego cyklu student rozpocznie studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie, kredyt studencki może być wypłacany na tych studiach bez konieczności ponownego składania wniosku o kredyt, przy czym łączny okres otrzymywania kredytu studenckiego nie może przekroczyć okresu o którym mowa w ust 3.";

15) Art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Osoba, która ukończyła studia krótkiego cyklu lub studia pierwszego stopnia, zachowuje prawa studenta do dnia 31 października roku, w którym ukończyła te studia, z wyłączeniem prawa do świadczeń, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1-4"

16) uchyla się art. 161;

17) w art. 163 ust. 1-3 otrzymuje brzmienie:

„1. Studia podyplomowe lub inne formy kształcenia mogą być prowadzone przez uczelnię, instytut badawczy oraz instytut PAN.

2. Za kształcenie na studiach podyplomowych lub kształcenie w innych formach można pobierać opłaty.

3. Dokumenty wydawane w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów podyplomowych, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego. Przepis art. 78 ust. 2 stosuje się odpowiednio."

18) w art. 164 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niezbędne elementy świadectwa ukończenia studiów podyplomowych,";

19) w art. 323 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcy mogą podejmować i odbywać studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe i inne formy kształcenia oraz uczestniczyć w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia, na podstawie:";

20) w art. 326 ust. 1 pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) studiów krótkiego cyklu – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów krótkiego cyklu.";

21) w art. 346 ust. 1 uchyla się pkt 9;

Art. 2. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kwalifikacje pełne – kwalifikacje, które są nadawane wyłącznie w ramach systemu oświaty po ukończeniu określonych etapów kształcenia oraz w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po ukończeniu studiów krótkiego cyklu, studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz po uzyskaniu stopnia doktora w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;";

2) w art. 8 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dyplom ukończenia kolegium nauczycielskiego, dyplom ukończenia nauczycielskiego kolegium języków obcych, dyplom ukończenia kolegium pracowników służb społecznych, dyplom dyplomowanego specjalisty i świadectwo dyplomowanego specjalisty technologa – potwierdza nadanie kwalifikacji na poziomie 5 Polskiej Ramy Kwalifikacji;".

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 pkt 1-2 otrzymują brzmienie:

„1) prowadzeniem spraw osób podejmujących i odbywających studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe, kształcenie specjalistyczne i inne formy kształcenia oraz uczestniczących w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia na podstawie umów międzynarodowych lub innych porozumień;

2) prowadzenie spraw osób podejmujących i odbywających studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe, kształcenie specjalistyczne i inne formy kształcenia oraz uczestniczących w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, o której mowa w art. 323 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;".

4. Zmieniane fragmenty ustaw w trybie edycji zmian

(dr Marcin Dokowicz)

U S T A W A

z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce
(Dz.U. z 2020 poz. 85 z późn. zm.)

Art. 11.

1. Podstawowymi zadaniami uczelni są:
   1) prowadzenie kształcenia na studiach;
   2) prowadzenie kształcenia na studiach podyplomowych lub innych form kształcenia;
   3) prowadzenie działalności naukowej, świadczenie usług badawczych oraz transfer wiedzy i technologii do gospodarki;
   4) prowadzenie kształcenia doktorantów;
   5) kształcenie i promowanie kadr uczelni;
   6) stwarzanie osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w:
      a) procesie przyjmowania na uczelnię w celu odbywania kształcenia,
      b) kształceniu,
      c) prowadzeniu działalności naukowej;
   7) wychowywanie studentów w poczuciu odpowiedzialności za państwo polskie, tradycję narodową, umacnianie zasad demokracji i poszanowanie praw człowieka;
   8) stwarzanie warunków do rozwoju kultury fizycznej studentów;
   9) upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki i kultury, w tym przez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych, informacyjnych i archiwalnych;
   10) działanie na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych.

~~2. Podstawowym zadaniem uczelni zawodowej jest również prowadzenie kształcenia specjalistycznego.~~

3. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i pkt 6 lit. c, nie są podstawowymi zadaniami uczelni zawodowej.

4. Zadaniem uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu albo w zakresie nauk weterynaryjnych może być także uczestniczenie w sprawowaniu opieki medycznej albo weterynaryjnej w zakresie i formach określonych w przepisach o działalności leczniczej albo przepisach o zakładach leczniczych dla zwierząt.

5. Uczelnia może prowadzić domy studenckie i stołówki studenckie.

* * *

Art. 14.

1. Uczelnia jest uczelnią akademicką, jeżeli prowadzi działalność naukową i posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 1 dyscyplinie naukowej albo artystycznej.

2. Uczelnia akademicka prowadzi studia pierwszego stopnia oraz studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

3. Uczelnia akademicka może prowadzić kształcenie doktorantów lub studia krótkiego cyklu.

~~4. Uczelnia prowadząca kształcenie specjalistyczne, która stała się uczelnią akademicką, prowadzi je na dotychczasowych zasadach, z tym że nie prowadzi przyjęć na to kształcenie.~~

* * *

Art. 15.

1. Uczelnia jest uczelnią zawodową, jeżeli prowadzi kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego oraz nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

2. Uczelnia zawodowa prowadzi kształcenie na studiach wyłącznie o profilu praktycznym.

3. Uczelnia zawodowa prowadzi studia pierwszego stopnia.

4. Uczelnia zawodowa może prowadzić:

   1) studia drugiego stopnia;

   2) jednolite studia magisterskie;

   3) ~~kształcenie specjalistyczne~~ studia krótkiego cyklu.

5. Uczelnia akademicka może złożyć do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwanego dalej „ministrem”, wniosek o zakwalifikowanie jej do grupy uczelni zawodowych.

6. W terminie 30 dni minister, w drodze decyzji administracyjnej, może zakwalifikować uczelnię do grupy uczelni zawodowych.

7. Uczelnia akademicka, która w wyniku ewaluacji jakości działalności naukowej nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 1, staje się uczelnią zawodową w dniu, w którym decyzje o przyznaniu tej uczelni kategorii naukowych stały się ostateczne.

8. Uczelnia, która stała się uczelnią zawodową, dostosowuje prowadzone kształcenie na studiach do wymagania określonego w ust. 2, w terminie 12 miesięcy od dnia zaprzestania spełniania warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 1, albo doręczenia decyzji o zakwalifikowaniu do grupy uczelni zawodowych.

9. Uczelnia prowadząca kształcenie doktorantów, która stała się uczelnią zawodową, zaprzestaje kształcenia doktorantów z końcem roku akademickiego, w którym zaprzestała spełniać warunek, o którym mowa w art. 14 ust. 1, albo doręczono jej decyzję o zakwalifikowaniu do grupy uczelni zawodowych. Przepisy art. 206 stosuje się.

* * *

Art. 28.

1. Do zadań senatu należy:
   1) uchwalanie statutu;
   2) uchwalanie regulaminu studiów;
   3) uchwalanie strategii uczelni i zatwierdzanie sprawozdania z jej realizacji;
   4) powoływanie i odwoływanie członków rady uczelni;
   5) opiniowanie kandydatów na rektora;
   6) przeprowadzanie oceny funkcjonowania uczelni;
   7) formułowanie rekomendacji dla rady uczelni i rektora w zakresie wykonywanych przez nich zadań;
   8) nadawanie stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki;
   9) nadawanie tytułu doktora honoris causa;
   10) ustalanie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia ~~i na kształcenie specjalistyczne~~;
   11) ustalanie programów studiów~~,~~ i studiów podyplomowych ~~i kształcenia specjalistycznego~~;
   12) ustalanie programów kształcenia w szkołach doktorskich;
   13) określanie sposobu potwierdzania efektów uczenia się;
   14) wskazywanie kandydatów do instytucji przedstawicielskich środowiska szkolnictwa wyższego i nauki;
   15) wykonywanie zadań związanych z:
      a) przypisywaniem poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji, zwanej dalej „PRK", do kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych,
      b) włączeniem do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych i innych form kształcenia
      - zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 534 i 1287);
   16) wykonywanie innych zadań określonych w statucie.

2. Ustalenie programu studiów wymaga zasięgnięcia opinii samorządu studenckiego. W przypadku bezskutecznego upływu terminu określonego w statucie, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony.

3. Jeżeli statut uczelni niepublicznej tak stanowi, statut może być nadany przez założyciela albo inny określony w statucie organ uczelni, o którym mowa w art. 17 ust. 2.

4. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, może być wykonywane przez inny określony w statucie organ uczelni, o którym mowa w art. 17 ust. 2. Statut może określić tylko jeden organ w zakresie danej dyscypliny, a w przypadku uczelni spełniającej warunek, o którym mowa w art. 185 ust. 3 – w zakresie danej dziedziny.

* * *

Art. 45.

1. Założyciel może zlikwidować uczelnię niepubliczną po uzyskaniu zgody wydanej przez ministra w drodze decyzji administracyjnej.

2. Warunkiem wydania zgody jest zapewnienie studentom oraz doktorantom możliwości kontynuowania kształcenia; przepisy art. 82 i art. 206 stosuje się odpowiednio.

3. W terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia zgody założyciel składa ministrowi akt potwierdzający postawienie uczelni w stan likwidacji.

4. Uczelnia zostaje postawiona w stan likwidacji z dniem wskazanym w akcie, o którym mowa w ust. 3. Z tym dniem:
   1) założyciel przejmuje kompetencje organów uczelni;
   2) wygasa kadencja organów uczelni;
   3) uczelnia nie prowadzi przyjęć na studia, studia podyplomowe~~, kształcenie specjalistyczne~~ i inne formy kształcenia, a także do szkół doktorskich;
   4) uczelnia nie nadaje stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki; przepis art. 36 ust. 11 stosuje się odpowiednio;
   5) uczelnia traci prawo do otrzymywania środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2, 6, 7 i 9;
   6) środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 3, są przekazywane uczelni w niezbędnym zakresie.

5. W uczelni postawionej w stan likwidacji:
   1) prowadzone kształcenie może być kontynuowane nie dłużej niż do końca roku akademickiego,
   2) stosunki pracy nauczycieli akademickich wygasają z końcem roku akademickiego – w którym postawiono uczelnię w stan likwidacji.

6. Uczelnia postawiona w stan likwidacji używa nazwy z dodaniem oznaczenia „w likwidacji”.

7. Minister dokonuje zmiany wpisu w ewidencji przez dodanie do nazwy uczelni oznaczenia „w likwidacji”.

8. W przypadku niezłożenia aktu, o którym mowa w ust. 3, w terminie określonym w tym przepisie, wykonanie obowiązku postawienia uczelni w stan likwidacji następuje w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.).

* * *

Art. 64.

1. Studia są prowadzone na poziomie:
   1) studiów pierwszego stopnia;
   2) studiów drugiego stopnia;
   3) jednolitych studiów magisterskich;
   4) studiów krótkiego cyklu.

2. Studia są prowadzone na profilu:
   1) praktycznym, na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne;
   2) ogólnoakademickim, na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową.

* * *

Art. 65.

1. Studia stacjonarne pierwszego stopnia trwają co najmniej 6 semestrów, a jeżeli program studiów obejmuje efekty uczenia się umożliwiające uzyskanie kompetencji inżynierskich – co najmniej 7 semestrów.

1a. Studia stacjonarne krótkiego cyklu trwają co najmniej 3 semestry.

2. Studia stacjonarne drugiego stopnia trwają od 3 do 5 semestrów.

3. Stacjonarne jednolite studia magisterskie trwają od 9 do 12 semestrów.

4. Studia niestacjonarne mogą trwać dłużej niż odpowiednie studia stacjonarne.

* * *

Art. 67.

1. Studia są prowadzone na określonym kierunku, poziomie i profilu na podstawie programu studiów, który określa:
   1) efekty uczenia się, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w tej ustawie oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 albo ust. 3 tej ustawy;

2) opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się;

3) liczbę punktów ECTS przypisanych do zajęć.

2. Punkty ECTS stanowią miarę średniego nakładu pracy studenta niezbędnego do uzyskania efektów uczenia się.

3. Punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta obejmującym zajęcia organizowane przez uczelnię oraz jego indywidualną pracę związaną z tymi zajęciami.

4. Jeżeli pozwala na to specyfika kształcenia na studiach na określonym kierunku, część efektów uczenia się objętych programem studiów może być uzyskana w ramach zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość przy wykorzystaniu infrastruktury i oprogramowania zapewniających synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami i osobami prowadzącymi zajęcia.

5. Program studiów o profilu praktycznym przewiduje praktyki zawodowe w wymiarze co najmniej:

1) 6 miesięcy – w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich;

2) 3 miesięcy – w przypadku studiów drugiego stopnia.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do programów studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1.

* * *

Art. 69.

1. Przyjęcie na studia następuje przez:

1) rekrutację;

2) potwierdzenie efektów uczenia się;

3) przeniesienie z innej uczelni lub uczelni zagranicznej.

2. Na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie może być przyjęta osoba, która posiada:

1) świadectwo dojrzałości albo świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów, o których mowa w przepisach o systemie oświaty;

2) świadectwo dojrzałości i dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczanym na poziomie technika, o których mowa w przepisach o systemie oświaty;

3) świadectwo dojrzałości i zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z poszczególnych przedmiotów oraz dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczanym na poziomie technika, o których mowa w przepisach o systemie oświaty;

4) świadectwo lub inny dokument uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za dokument uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia zgodnie z art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2019 r. poz. 1481, 1818 i 2197);

5) świadectwo i inny dokument lub dyplom, o których mowa w art. 93 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 4;

6) świadectwo lub dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za dokument uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia zgodnie z umową bilateralną o wzajemnym uznawaniu wykształcenia;

7) świadectwo lub inny dokument uznany za równorzędny polskiemu świadectwu dojrzałości na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 31 marca 2015 r.

3. Na studia drugiego stopnia może być przyjęta osoba, która posiada dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich.

3a. Na studia krótkiego cyklu może być przyjęta osoba, która spełnia wymogi określone w ust. 2 albo posiada wykształcenie średnie branżowe albo wykształcenie średnie, o których mowa w art. 20 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.).

4. Przypisanie studenta do określonego kierunku studiów pierwszego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich może nastąpić nie później niż od drugiego roku tych studiów.

* * *

Art. 71.

1. Uczelnia może potwierdzić efekty uczenia się uzyskane w procesie uczenia się, w tym również poza systemem studiów osobom ubiegającym się o przyjęcie na studia na określonym kierunku, poziomie i profilu, jeżeli posiada:

1) pozytywną ocenę jakości kształcenia na tych studiach albo

2) kategorię naukową A+, A albo B+ w zakresie dyscypliny, o której mowa w art. 53 ust. 1, albo dyscypliny wiodącej, do której przyporządkowany jest ten kierunek.

1a. Uczelnia niespełniająca warunków określonych w ust. 1 może potwierdzić efekty uczenia się, wyłącznie uzyskane w systemie studiów, osoby ubiegającej się o przyjęcie na studia na określonym kierunku, poziomie i profilu.

2. Efekty uczenia się są potwierdzane w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

3. Efekty uczenia się nie są potwierdzane dla programów studiów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-10.

4. Efekty uczenia się mogą zostać potwierdzone osobie posiadającej:

1) dokumenty, o których mowa w art. 69 ust. 2, i co najmniej 5 lat doświadczenia zawodowego – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;

2) kwalifikację pełną na poziomie 5 PRK albo kwalifikację nadaną w ramach zagranicznego systemu szkolnictwa wyższego odpowiadającą poziomowi 5 europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1) – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;

3) kwalifikację pełną na poziomie 6 PRK i co najmniej 3 lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów pierwszego stopnia – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia;

4) kwalifikację pełną na poziomie 7 PRK i co najmniej 2 lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejne studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

5. W wyniku potwierdzenia efektów uczenia się można zaliczyć nie więcej niż 50% punktów ECTS przypisanych do zajęć objętych programem studiów.

6. O kolejności przyjęcia na studia decyduje wynik potwierdzenia efektów uczenia się.

7. Liczba studentów, którzy zostali przyjęci na studia na podstawie potwierdzenia efektów uczenia się, nie może być większa niż 20% ogólnej liczby studentów na danym kierunku, poziomie i profilu.

* * *

Art. 76.

1. Warunkiem ukończenia studiów i uzyskania dyplomu ukończenia studiów jest:

1) uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów, którym przypisano co najmniej:

a) 180 punktów ECTS – w przypadku studiów pierwszego stopnia,

b) 90 punktów ECTS – w przypadku studiów drugiego stopnia,

c) 300 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 9 albo 10 semestrów,

d) 360 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 11 albo 12 semestrów;

e) 90 punktów ECTS – w przypadku studiów krótkiego cyklu;

2) złożenie egzaminu dyplomowego;

3) pozytywna ocena pracy dyplomowej – w przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich, a w przypadku studiów pierwszego stopnia, o ile przewiduje to program studiów;

4) posiadanie świadectwa dojrzałości – w przypadku studiów krótkiego cyklu, w stosunku do osób nieposiadających dokumentów, o których mowa w art. 69 ust. 2, w chwili przyjęcia na te studia.

2. Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego, artystycznego lub praktycznego albo dokonaniem technicznym lub artystycznym, prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane ze studiami na danym kierunku, poziomie i profilu oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania.

3. W przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich praca dyplomowa jest przygotowywana pod kierunkiem osoby, która posiada co najmniej stopień doktora.

4. Jeżeli praca dyplomowa jest pracą pisemną, uczelnia sprawdza ją przed egzaminem dyplomowym z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, o którym mowa w art. 351 ust. 1.

5. Recenzje pracy dyplomowej są jawne.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się w przypadku pracy dyplomowej, której przedmiot jest objęty tajemnicą prawnie chronioną.

7. Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku studiów na kierunkach lekarskim, lekarsko-dentystycznym i weterynaria – data złożenia ostatniego wymaganego programem studiów egzaminu, a w przypadku studiów na kierunkach farmacja i fizjoterapia – data zaliczenia ostatniej wymaganej programem studiów praktyki.

* * *

Art. 77.

1. Absolwent studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich otrzymuje dyplom ukończenia studiów na określonym kierunku i profilu potwierdzający wykształcenie wyższe oraz tytuł zawodowy:
   1) licencjata, inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie – w przypadku studiów pierwszego stopnia;
   2) magistra, magistra inżyniera albo równorzędny potwierdzający wykształcenie wyższe na tym samym poziomie – w przypadku studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich.

1a. Absolwent studiów krótkiego cyklu otrzymuje dyplom ukończenia studiów na określonym kierunku i profilu potwierdzający wykształcenie wyższe zawodowe[2] oraz tytuł zawodowy dyplomowanego specjalisty albo dyplomowanego specjalisty technologa.

2. Uczelnia wydaje absolwentowi, w terminie 30 dni od dnia ukończenia studiów, dyplom ukończenia studiów wraz z suplementem do dyplomu oraz ich 2 odpisy, w tym na wniosek studenta złożony do dnia ukończenia studiów:
   1) odpis dyplomu w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, rosyjskim albo w innym języku obcym, w którym było prowadzone kształcenie na tych studiach;
   2) odpis suplementu do dyplomu w języku angielskim albo w innym języku obcym, w którym było prowadzone kształcenie na tych studiach.

2 Alternatywnie sformułowanie „wykształcenie wyższe zawodowe" można zamienić na „wykształcenie wyższe specjalistyczne".

2a. Uczelnia wydaje, na wniosek studenta lub absolwenta, dodatkowy odpis dyplomu ukończenia studiów lub odpis suplementu do dyplomu, w języku polskim lub w języku obcym, o którym mowa w ust. 2.

3. Wzór dyplomu zatwierdza senat.

4. W przypadku zaistnienia przyczyn:

   1) wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie nadania tytułu zawodowego – organem właściwym do wznowienia postępowania jest rektor;

   2) stwierdzenia nieważności dyplomu – organem właściwym do stwierdzenia nieważności jest rektor.

5. W przypadku gdy w pracy dyplomowej stanowiącej podstawę nadania tytułu zawodowego osoba ubiegająca się o ten tytuł przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, rektor, w drodze decyzji administracyjnej, stwierdza nieważność dyplomu.

* * *

Art. 93.

1. Student kształcący się równocześnie na kilku kierunkach studiów może otrzymywać świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1-4 i art. 359 ust. 1, tylko na jednym, wskazanym przez niego kierunku.

2. Świadczenia, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1-4 i art. 359 ust. 1:

   1) przysługują na studiach krótkiego cyklu, studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich, jednak nie dłużej niż przez okres 6 lat;

   2) nie przysługują studentowi posiadającemu tytuł zawodowy:

      a) magistra, magistra inżyniera albo równorzędny,

      b) licencjata, inżyniera albo równorzędny, jeżeli ponownie podejmuje studia pierwszego stopnia,

      c) dyplomowanego specjalisty albo dyplomowanego specjalisty technologa, jeżeli ponownie podejmuje studia krótkiego cyklu.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się do osób posiadających tytuły zawodowe uzyskane za granicą.

4. W przypadku gdy niepełnosprawność powstała w trakcie studiów lub po uzyskaniu tytułu zawodowego, student może otrzymać świadczenie, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 2, tylko na jednym kolejnym kierunku studiów, jednak nie dłużej niż przez okres 6 lat.

* * *

Art. 99.

1. Kredyt studencki jest udzielany na okres studiów tylko raz, nie dłużej niż na 6 lat.

2. Na tym samym poziomie studiów kredyt studencki jest udzielany raz.

3. Jeżeli w okresie 2 lat od ukończenia studiów pierwszego stopnia student rozpocznie studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, kredyt studencki może być wypłacany na tych studiach bez konieczności ponownego składania wniosku o kredyt, przy czym łączny okres otrzymywania kredytu studenckiego nie może przekroczyć 6 lat.

4. Jeżeli w okresie 2 lat od ukończenia studiów krótkiego cyklu student rozpocznie studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie, kredyt studencki może być wypłacany na tych studiach bez konieczności ponownego składania wniosku o kredyt, przy czym łączny okres otrzymywania kredytu studenckiego nie może przekroczyć okresu o którym mowa w ust 3.

* * *

Art. 109.

Osoba, która ukończyła studia krótkiego cyklu lub studia pierwszego stopnia, zachowuje prawa studenta do dnia 31 października roku, w którym ukończyła te studia, z wyłączeniem prawa do świadczeń, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1-4.

* * *

Art. 161.

~~1. Kształcenie specjalistyczne trwa nie krócej niż 3 semestry i umożliwia uzyskanie kwalifikacji pełnej na poziomie 5 PRK.~~

~~2. Program kształcenia specjalistycznego określa efekty uczenia się z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 tej ustawy. Program przewiduje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne.~~

~~3. Warunkiem ukończenia kształcenia specjalistycznego jest uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie kształcenia specjalistycznego.~~

~~4. Osoba, która ukończyła kształcenie specjalistyczne, otrzymuje świadectwo dyplomowanego specjalisty albo świadectwo dyplomowanego specjalisty technologa. Wzory świadectw określa uczelnia.~~

~~5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do kształcenia w zawodach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w zakresie których ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw zdrowia.~~

* * *

Art. 163.

1. Studia podyplomowe lub inne formy kształcenia mogą być prowadzone przez uczelnię, instytut badawczy oraz instytut PAN~~, a kształcenie specjalistyczne – przez uczelnię zawodową~~.

2. Za kształcenie na studiach podyplomowych~~, kształcenie specjalistyczne~~ lub kształcenie w innych formach można pobierać opłaty.

3. Dokumenty wydawane w związku z przebiegiem lub ukończeniem studiów podyplomowych ~~i kształcenia specjalistycznego~~, przeznaczone do obrotu prawnego z zagranicą, są uwierzytelniane na wniosek zainteresowanego. Przepis art. 78 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Dyrektor NAWA uwierzytelnia:

   1) świadectwa ukończenia studiów podyplomowych;

   2) duplikaty dokumentów, o których mowa w pkt 1;

   3) zaświadczenia o ukończeniu studiów podyplomowych.

5. Dokumenty inne niż wymienione w ust. 4 uwierzytelnia podmiot, który je wydał.

6. Za uwierzytelnienie pobiera się opłatę.

* * *

Art. 164.

Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia:

1) niezbędne elementy świadectwa ukończenia studiów podyplomowych~~, świadectwa dyplomowanego specjalisty oraz świadectwa dyplomowanego specjalisty technologa~~,

2) sposób uwierzytelniania dokumentów, o których mowa w art. 163 ust. 3, przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą,

3) wysokość i sposób pobierania opłat za uwierzytelnianie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą

– mając na uwadze konieczność zapewnienia kompletności informacji zawartych w tych dokumentach, szczególne znaczenie dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą, a także adekwatność wysokości opłat do kosztów.

* * *

Art. 323.

1. Cudzoziemcy mogą podejmować i odbywać studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe~~, kształcenie specjalistyczne~~ i inne formy kształcenia oraz uczestniczyć w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia, na podstawie:

   1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach;

2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych umowach;

3) decyzji ministra;

4) decyzji dyrektora NAWA w odniesieniu do jej stypendystów;

5) decyzji dyrektora NCN o przyznaniu środków finansowych na realizację badań podstawowych w formie projektu badawczego, stażu lub stypendium, zakwalifikowanych do finansowania w drodze konkursu;

6) decyzji administracyjnej rektora, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego lub dyrektora instytutu międzynarodowego.

2. Minister może przyznać cudzoziemcowi stypendium, finansowanie lub dofinansowanie do kosztów opłat za usługi edukacyjne oraz ryczałt na koszty podróży, utrzymania i zakwaterowania. Środki finansowe są wypłacane za pośrednictwem NAWA.

3. Minister może upoważnić dyrektora NAWA do wydawania decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

* * *

Art. 326.

1. Dyplom wydany przez uprawnioną uczelnię działającą w systemie szkolnictwa wyższego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzający ukończenie:

1) trzyletnich studiów lub studiów pierwszego stopnia trwających co najmniej 3 lata – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia;

2) studiów drugiego stopnia – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia;

3) co najmniej czteroletnich studiów jednolitych – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów drugiego stopnia, jeżeli jest uważany za równorzędny dyplomowi ukończenia studiów drugiego stopnia w państwie wydania;

4) studiów krótkiego cyklu – potwierdza w Rzeczypospolitej Polskiej posiadanie wykształcenia na poziomie studiów krótkiego cyklu.

2. Jeżeli dyplom potwierdzający ukończenie studiów za granicą daje prawo do kontynuacji kształcenia na studiach drugiego stopnia lub ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała, uprawnia on w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio do:

1) kontynuacji kształcenia na studiach drugiego stopnia albo

2) ubiegania się o nadanie stopnia doktora.

3. Dyplom potwierdzający ukończenie studiów wydany przez zagraniczną uczelnię nie potwierdza posiadania w Rzeczypospolitej Polskiej wykształcenia na określonym poziomie studiów ani nie daje uprawnień, o których mowa w ust. 2, jeżeli:
   1) instytucja, która go wydała, lub instytucja, w której było prowadzone kształcenie:
      a) nie działa w systemie szkolnictwa wyższego żadnego państwa lub
      b) w rozumieniu prawa wewnętrznego państwa, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa ta instytucja, w dniu wydania dyplomu nie była akredytowaną uczelnią lub realizowała program studiów nieposiadający akredytacji;
   2) program studiów albo jego część realizowano niezgodnie z przepisami państwa, w którym było prowadzone kształcenie.
4. Dyrektor NAWA udziela, na wniosek zainteresowanego podmiotu, pisemnej informacji o dyplomie wydanym przez zagraniczną uczelnię, o poziomie studiów i statusie uczelni.

* * *

Art. 346.

1. Wykaz instytucji systemu szkolnictwa wyższego i nauki dotyczy podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8, i obejmuje informacje o:
   1) danych identyfikacyjnych podmiotu;
   2) imionach i nazwisku osoby kierującej podmiotem;
   3) prowadzeniu działalności poza siedzibą;
   4) posiadanych kategoriach naukowych;
   5) działalności naukowej;
   6) pozwoleniach na utworzenie studiów;
   7) prowadzonych studiach;
   8) opłatach pobieranych od studentów;
   ~~9) prowadzonym kształceniu specjalistycznym;~~
   10) współczynnikach kosztochłonności;
   11) prowadzonych szkołach doktorskich;
   12) organach nadających stopnie naukowe i stopnie w zakresie sztuki – w przypadku uczelni;
   13) aparaturze naukowo-badawczej i infrastrukturze informatycznej, o wartości przekraczającej 500 000 zł;
   14) inwestycjach;
   15) nakładach na badania naukowe i prace rozwojowe;
   16) źródłach pochodzenia środków i wynikach finansowych;
   17) przychodach z tytułu komercjalizacji wyników działalności naukowej lub know-how związanego z tymi wynikami.

2. Wykaz obejmuje również ewidencję uczelni niepublicznych.

3. W wykazie minister przypisuje uczelni indywidualny trzycyfrowy numer na potrzeby potwierdzania ważności legitymacji studenckich.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1-9 i 11-17 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 353 w tym zakresie, wprowadzają do Systemu POL-on rektorzy, dyrektorzy instytutów PAN, dyrektorzy instytutów badawczych, dyrektorzy instytutów międzynarodowych oraz osoby kierujące podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 7 i 8, posiadającymi siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4a. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, 5 i 13-17 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 353 w tym zakresie, wprowadzają do Systemu POL-on Prezes Centrum Łukasiewicz i dyrektorzy instytutów Sieci Łukasiewicz.

5. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 10 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 353 w tym zakresie, wprowadza do Systemu POL-on minister.

6. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1-14 i ust. 3, są powszechnie dostępne.

7. Dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 15-17, przysługuje:

   1) ministrowi, ministrowi nadzorującemu uczelnię lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 5 i 8, KEN, NCBiR i Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;

   1a) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie danych dotyczących Centrum Łukasiewicz i instytutów Sieci Łukasiewicz;

   2) osobie kierującej podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 – w zakresie danych dotyczących tego podmiotu.

* * *

U S T A W A

z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji
(Dz. U. z 2020 r. poz. 226, z późn. zm.)

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

10) kwalifikacje pełne – kwalifikacje, które są nadawane wyłącznie w ramach systemu oświaty po ukończeniu określonych etapów kształcenia oraz w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po ukończeniu ~~kształcenia specjalistycznego~~ studiów krótkiego cyklu, studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia i jednolitych studiów magisterskich oraz po uzyskaniu stopnia doktora w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

* * *

U S T A W A

z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej
(Dz. U. z 2017 r. poz. 1530)

Art. 2 ust. 3.

Agencja realizuje także zadania związane z:

1) prowadzeniem spraw osób podejmujących i odbywających studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe~~, kształcenie specjalistyczne~~ i inne formy kształcenia oraz uczestniczących w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia na podstawie umów międzynarodowych lub innych porozumień;

2) prowadzenie spraw osób podejmujących i odbywających studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe~~, kształcenie specjalistyczne~~ i inne formy kształcenia oraz uczestniczących w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, o której mowa w art. 323 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

3) prowadzeniem spraw z zakresu uznawalności wyższego wykształcenia oraz stopni naukowych i stopni w zakresie sztuki;”

4) zapewnianiem obsługi administracyjnej i finansowej Państwowej Komisji do spraw Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego, działającej na podstawie ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. TJ. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60);

5) uwierzytelnianiem dokumentów, o których mowa w art. 191b ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz art. 29c ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 i 1311 oraz z 2017 r. poz. 859).

* * *

Warszawa 2020